

עפ 1026/24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 1026/24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון כבוד השופט יחיאל כשר
כבוד השופטת רות רונן

המערערת: מדינת ישראל
נגד

המשיב: פלוני
בקשה שניה מטעם
לדחיית מועד התייצבות לריצוי עונש המאסר

בשם המערערת: בשם המשיב:
עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

לפנינו בקשה שנייה מטעם המשיב לדחיית מועד ריצוי עונש המאסר שהושת עליו, וזאת עד ליום 1.7.2025.

ביום 9.3.2025 ניתן פסק דינו במסגרתו התקבל ערעור המערערת ועונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב הועמד על 20 חודשי מאסר בפועל (לצד יתר רכיבי הענישה אשר נותרו על כנם). בפסק דינו, הורנו כי: "בנסיבות העניין ולרגל חג החירות המתקרב, המשיב יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 21.4.2025".

ביום 11.3.2025 הגיש המשיב בקשה לדחיית מועד ריצוי עונש מאסרו בפועל, אשר המערערת התנגדה לה. בקשתו נדחתה בהחלטתנו מיום 23.3.2025, בה קבענו כי בדין התנגדה המערערת לבקשה. זאת, שכן ערעור המדינה הוגש עוד ביום 1.2.2024 וממילא האפשרות שערעור זה גם יתקבל הייתה ידועה למשיב ממועד זה; פרק הזמן הנוסף שנקבע להתייצבותו של המשיב (43 יום) הינו נדיב; וטעונו המשיב לדחייה שהתבקשה נטענו בלא פירוט ובלא אסמכתאות.

כעת, שב המשיב והגיש בקשה נוספת בה מבוקש כי נדחה את מועד התייצבותו לריצוי עונש המאסר שהוטל עליו. בבקשתו מונה המשיב מספר נסיבות חריגות המצדיקות, לשיטתו, את דחיית ריצוי עונשו, ובהן: היותו אב לשישה ילדים, אשר "הקטן שבהם הינו תינוק רך בשנים"; העובדה שחווה השכירות של דירת מגורי משפחתו מסתיים בימים אלה ממש, ואשתו אינה מסוגלת לבצע לבדה את תהליך המעבר לדירה חדשה; היותו מצוי בטיפול פרטני שנשארו לו עוד שלושה מפגשים לפחות; והעובדה ששילם על טיפול שיניים המצוי בעיצומו.

המערערת מצידה מתנגדת לבקשה וסבורה כי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את דחיית מועד ריצוי העונש, נוכח פרק הזמן שכבר ניתן.

כפי שהודגש בהחלטתנו מיום 23.3.2025, פרק הזמן שניתן למשיב לשם התארגנות (43 יום, הכוללים את חג הפסח), הינו נדיב. בנוסף, האפשרות כי ערעורה של המדינה יתקבל היה ידוע למשיב זה מכבר, והיה עליו לכלכל את צעדיו בהתאם.

לגופו של עניין, הנסיבות אותן מציין המשיב בבקשה הנוכחית, מבלי להקל בהן ראש, אינן חורגות מהקשיים הרגילים איתם מתמודד מי שצריך להתייצב לריצוי עונש מאסר בפועל שהוטל עליו - טיפול שיניים המצוי בעיצומו ועליו כבר שילם, וסיום צפוי של הסכם שכירות שנקבע מראש לתקופה של שנה, וזאת במועד המאוחר בלמעלה משלושה חודשים ממועד מתן פסק הדין, ובחודשיים מהמועד שנקבע להתייצבות לריצוי עונש המאסר (יצוין כי עיון בהסכם השכירות שצורף לבקשה מעלה כי הכתובת המצוינת בו, על כל רכיביה, שונה מזו המתוארת בבקשתו של המשיב).

באשר לטענתו של המשיב כי יש לאפשר לו לסיים את הטיפול הפרטני בו הוא מצוי, לא ניתן להתרשם מהבקשה כי מדובר בטעם המצדיק את הארכה המבוקשת.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"ה (10 אפריל 2025).

רות רונן
שופטת

יחיאל כשר
שופט

יוסף אלרון
שופט

